

MISJONS-RØSTEN

FRITI, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 17.

1. septbr. 1943.

15. årgang.

Fra Finnmark.

Det har vært en stor glede også i år å få besøke Finnmark. Og også heroppe «fra jordens ytterste kant hører vi lovsanger.» (Es. 24, 16). Det synes som om hjertene blir mere åpne for evangeliet jo mere de ytre forhold strammes til. Det er vanskelig å komme fram no. «Lokalerstatningene» rundt kysten kan ta døgnet de strekningene våre prektige hurtigruter tok timer. Vanskelig er det også med plass på de overfylte bussene. Men Herren åpner også idag den veg Han vil vi skal vandre. Priset være hans trofasthet!

Etter et riktig godt stevne i Komagfjord, hvor Lyder Engh fikk et budskap å bære fram som vi takker Gud for, fortsatte vegen videre nordover til Øst-Finnmark, til stevnet i V. Jakobselv ved Vadsø. Kinamisjonærene Alfhild Bjerva, Asta Thuen og jeg fikk bli med en tom sjukebil på reur østover de ca. 45 mil fra Seta til Nyborg i Tana. Hvilken skjønn belysning over fjell og fjord, slike sollyse netter hernord! Vi stanset noen timer hos noen troende, gjestfrie mennesker i Rustefjelma og fortsatte neste morgen. På Nyborg ble vi noen dager hos venner.

Hvor vakkert her er mange steder. Hvilke vidder og langstrakte bygder og hvilket virkefelt for Herren! Men det synes som jo lenger nord en kommer, jo ferre vitner og derfor også mindre av åndelig liv.

Hvor er arbeiderne idag?

Stevnet i V. Jakobselv begynte 17. juli. Fem troende venner fra stedet hadde meldt seg til dåp, deriblant en ung søster, Solveig Harila som har kall til Kina og tenker seg ut sammen med søstrene Bjerva og Thuen. Vi fikk en god og høytidlig stund derute ved det lille skogvann, under den åpne himmel. Må Herren signe og styrke dem alle! Husk våre ven-

ner i bønn! De behøver det særlig deroppe.

Om aftenen var vi samlet på «Betania» til åpningsmøte, hvor evangelist Mathisen ønsket velkommen. Han og hans hustru, som også er evangelist, er bosatt på stedet og det er en liten venneflokk der. Det var en stor oppmuntring at så mange var møtt fram. Flere hadde dratt lange veger, både på sykkel og i båt. Der var Skipperud fra Kjøllefjord, Dorothea Klem og Thora Trolleshei fra gamlehjemmet Børselv. Det gjør godt å få besøk når en står så alene på stedet, især når motstanden er der både fra verdens, og dessverre også fra mange lestadianeres side. Men Gud er trofast! Han lar sitt ord ha framgang også heroppe ved jordens ytterste kanter, heroppe i det bortgjemte Finnmark.

«Hvor deilig det er å møte når ene man vandrer frem en broder og søsterskare på vegen til samme hjem.» Hvor klirer vel den sangen som her oppe! Og deilig var det å møtes og få dele Guds ord og samfunnet. Den første kvelden ble benyttet til vitnesbyrd og bønn.

Herren ga oss en så god søndag. Flere venner fra Vadsø, Tana, Kirkenes og de omkringliggende steder var no også kommet, og deriblant Skinnes's. Om fm. ble vi minnet om Kristus som vårt soneoffer og vår befrier. Må Hans død og Hans liv enn mere få makt over våre hjerter, og drive oss inn i mere helhjertet tjeneste for Ham den korte tid vi har hernede. Han ga seg selv for oss. Han innbyr oss no til å gi oss helt til Ham.

Om em. var vi samlet i Mathisens hjem til brodsbrytelse og bønn for sjuke. En velsignet stund for Guds ansikt. Møtene fortsatte utover em. og om aften på «Betania.» Herrens

And dro på hjertene og vi fikk be med frelsessøkende.

Møtene fortsatte utover uken. Vår motstander forsøkte så å skulle lukke til, men Gud skal ha takk for tiden i V. Jakobselv! Han har gjort alle ting vel, og Han er fremdeles seierherre.

Det siste var misjonsmøtet fredag kveld, hvor det ble fortalt fra Kina og Madagaskar. Gud var nær med sin And og gjorde sitt ord så levende. Det ord som er gitt til alle folkeslag. Må vi bli et enn mere misjone-rende folk i Nord-Norge, og det er vår bønn at vi fortsatt må få være med å sende ut vitner til misjonsmarkene også fra de nordlige fylker. Det give Gud!

Søndag morgen sa vi farvel til våre kjære deroppe. Mange hadde møtt opp på vegkrysset for å se oss vel avsted med rutebilen vestover. Takk for alt, kjære venner i V. Jakobselv. Det er så godt å få møtes og dele Guds ord med hverandre. Herren skal fortsatt ta seg av den enkelte av oss. Takk fordi dere ordnet med stevnet i disse tider og under mange vanskeligheter. Dere gjorde vel, og Herren skal fortsatt velsigne. En særlig hilsen til kjære bror og søster Mathisen som står som ledere. Trofast har de stått deroppe gjennom lang tid i arbeidet for Herren. En takk også til søster Agnes Øverland for alt.

Vi stanset i Børselv i Porsanger noen dager og bodde på gamlehjemmet. Her har Dorothea Klem sitt virke sammen med Emma Kristiansen, Mathilde og Thora Trolleshei. Et oppofrende arbeid for gamle samer; noen av dem var også åndsvake eller krøplinger. Husk også dette sted i bønn og våre venner der! Det var godt å samles om ordet med bygdens folk.

Så gikk vegen videre til Breivik-

(Forts. side 68).

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.
Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:
«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Se her!

Det har kommet inn mye gammel kontingent i år, men enda er det mange som står tilrest for flere år. Vær vennlig å ordne det.

Det er også mange som står skyldig for i år. Vi venter at dere ordner det no snarest.

Husk at abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Bladet må sies opp senest 14 dager før kvartalets slutt.

Vi har

no måttet stoppe en del gratis-abonnenter og noen som restet alt for mye. Flere som skylder må vi stoppe i nærmeste framtid hvis de ikke betaler. Det er rasjon på papiret og det må spares. Vi kan enda ta mot en del nye abonnenter.

Bibelkurs for unge predikanter.

Det er i den seinere tid et litet tilsig av predikanter blant oss og som de fleste kjenner til har det gjentatte ganger vært spørsmål oppe om det ikke snart skulle ordnes med et bibelkurs for disse på ca. 14 dager eller 3 uker. Flere ledere for ungdomsarbeidet har også samme ønske, og det vil ikke være av vegen å få med ungdommer, som går med kall til å reise ut med evangeliet. De burde naturligvis i første rekke sikre seg plass ved et slikt kurs.

Etter konferanse med flere ledende brødre på Sørlandet mener de å kunne påta seg et slikt arrangement.

No f. t. faller det kanskje vanskelig for de unge å komme fra sine poster, men det kan være greit å få alt på rede hånd i fall et slikt kurs kan startes til våren eller sommeren 1944. Det ville være greit om alle som interesserte seg for, og ønsket å delta i et slikt kurs, allerede no ville melde fra til undertegnede. De interesserte burde gi en noenlunde opplysning hvilken tid som i tilfelle passer for dem.

Et slikt arrangement er ikke for å ape etter andre, men vi ser det som helt nødvendig for de unge å få all den bibelkunnskap som råd er, og for at de skal bli mer utrustet og interessert i sin gjerning. Vi henstiller her i første rekke til de ungdommer som går med kall til å reise ut med evangeliet og de som nylig har reist ut, at de ved første anledning gir oss beskjed.

Mer enn noensinne er det idag behov av ungdom som vil ofre seg i evangeliets tjeneste, derfor er det nødvendig at du går inn i denne gjerning, som Herren sikkert har lagt ferdig for deg. Vi tror også idag på Jesu løfter: Se jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.

Med broderhilsen

Stefan P. Trober.

Misjonsnytt fra Kina.

Har den 31. juli mottatt Røde Kors-hilsen fra min søster Inger Frelumstad og Christofa Brundtland i Kina. No vil jeg gjerne underrette misjonsvennene gjennom bladet om denne hilsen fra Kina.

Hun sier: «Arbeidet overdratt kineserne. Ankom Peking oktober. Frisk. Mangler intet. Hils misjonsvennene.» Hilsen er sendt fra Kina 26. januar 1943.

Jenny Frelumstad.
Langgt. 33, Holmestrand.

Hjertelig takk.

Vil herved få si alle som viste meg oppmerksom på min 60 års dag hjertelig takk. Takk for telegrammer og alt. Det var så overveldende og oppmuntrende. Jeg visste ikke at jeg hadde så mange venner. Helt fra Nord-Norge kom det hilsener.

Gud velsigne dere alle.

Aimar Karlsen.
Nordal, Askim.

En hilsen.

Sender idag penger til «Misjons-røsten» for et år, da den skal fornyes no. Hvilken dato husker jeg ikke. Den kommer regelmessig og er til stor velsignelse for meg.

«Men Gud som er rik på miskunn har for sin store kjærlighets skyld hvormed han elskede oss, gjort oss levende med Kristus enda vi var døde ved våre overtredelser. Av nåde er I frelste. (Ef. 2, 4-5).

En hjertelig hilsen.

G. K., Moss.

Han er den samme.

Jeg sitter ved vinduet. Ute er det overskyet og regnvær.

Jeg tenker.

Livet er vekslende. Idag er det regnvær, imorgen kanskje solskinn og pent. Ja, alt er omskiftende.

Men pris skje Gud. Han er den samme, og blir den samme inntil evig tid. Hvor stort å ha en Gud og en frelser som er den samme i solskinn og regn, i motgang og medgang, ja under alt som møter.

Hva som enn kommer på. Han er den samme.

Å, det fryder seg i min ånd. Om jeg fristes, han er den samme som på Josefs tid. Om jeg hånes, han er den samme som på Mose tid, om jeg blir forfulgt for hans navns skyld, han er den samme som på apostlenes tid. Om jeg er i sjukdom, han Blinde ser og halte går, spedalske er den samme som på fordums tid renses og døde hører og døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattede. (Matt. 11, 5).

Kjære venn som leser dette, har du forstått det virkelig. Han er den samme.

Han er også den samme frelset som for dum, han renser enn idag. Enn idag kan du komme og finne nåde og hjelp til hver dag.

Ufrelste venn betenk dette: Han er den samme frelser og venn.

Må Gud gi oss mere tillit og tro på at han er en veldig som frelste idag.

Josef T. Iversen.

SPRE
Fra «Bete
Vi kan ved
si at han er t
navn! Det e
tilhøre ham f
vil ikke slipp
som holder s
og lov!
På grunn
så er det ikk
ner som har
seinere tid.
Av de brø
det siste år
fra Sarpsbo
Askim, Ludv
voll og A. B
Gode brødre
Må Gud vels
Broder Ive
let den lang
hit til Magn
oppfrende
lønne ham fo
de vi dáp.
seg begrave
mye folk sa
talte ut fr
En klar og s
te forstå at
ste og rette
Vi venter
skal besøke
besvare vår
være noen b
det lagt på
så er de ve
Troende ver
må komme
stedet her.
Hjertelig
den bevart
Stevne i
Lørdag 7
det stevne
Lørdag
og E. Falc
møte og en
formiddag
den var or
Helleland
Torsnes.
Lie og fle
det stanset
med oss.
og tyding

SPREDTE FELTER

Fra «Betel», Magnor.

Vi kan ved Guds store nåde si, at vi har det godt i menigheten. Kan si at han er trofast. Ære være hans navn! Det er godt å være frelst og tilhøre ham for tid og evighet. Han vil ikke slippe og ikke forlate den som holder seg nær til ham. Takk og lov!

På grunn av reisevanskelighetene så er det ikke mange av Herrens vitner som har kunnet besøke oss i den seinere tid.

Av de brødre som har besøkt oss det siste år kan nevnes, G. Iversen fra Sarpsborg, Aimar Karlsen fra Askim, Ludvik Furulund fra Eidsvoll og A. Bustgård fra Fredrikstad. Gode brødre som Gud har brukt her. Må Gud velsigne dem alle.

Broder Iversen har tre ganger syklet den lange veg fra Sarpsborg og hit til Magnor. Ja det er i sannhet oppofrende gjort. Må Gud riklig lønne ham for det. Den 11. juli hadde vi dåp. Det var 5 søstre som lot seg begrave med Kristus. Det var mye folk samlet, og broder Iversen talte ut fra Guds ord om dåpen. En klar og grei dåpstale så alle måtte forstå at troendes dåp er den eneste og rette.

Vi venter no på at Herrens vitner skal besøke oss, og Herren vil nok besvare våre bønner. Skulle det være noen bror eller søster som fikk det lagt på sitt hjerte å besøke oss, så er de velkommen i Jesu navn. Troende venner vær med å be at det må komme en vekkelens tid over stedet her.

Hjertelig broderhilsen. En i nåden bevart broder.
V. Svan.

Stevne i Fr.stad Ø.

Lørdag 7. og søndag 8. august var det stevne på «Salen», Østre Fr.stad.

Lørdag kveld talte H. Helleland og E. Falck m. fl. Det var et godt møte og en god begynnelse. Søndag formiddag talte Ernst Falck og siden var ordet fritt. Kl. 3 talte H. Helleland og Willads Hansen fra Torsnes. Kl. 6 talte G. Iversen, T. Lie og flere. Mange sannheter ble det stanset ved og mye godt fikk vi med oss. Flere budskap i tunger og tyding kom fram.

Stevne i Misjonshuset, S.borg

Lørdag 14. og søndag 15. var man samlet til stevne. Allerede lørdag var mange folk samlet. Aimar Karlsen, Hans Utne og Helleland talte Guds ord.

Søndag form. talte Helleland. Kl. 3 talte Axel Nilsen og siden var ordet fritt. Offer til de forsømte steder ble opptatt. Kl. 6 talte Lyder Engh, Erik Lunde, Rolf Antonsen, Aimar Karlsen og flere. Det var sang hele dagen av strengemusikken fra Kristi menighet, Fredrikstad. Br. Gundrosen og Mina og Marry Kingsrød sang også flere sanger. Flere budskap i tunger og tyding kom fram. Det var overfylt av folk og god stemning. Det er vanskelig å få noe gjennombrudd i møtene, men Guds ord virker.

På pilgrimsferden.

Det var strålende fint vær og deilig i skauen de dagene jeg hogg ved. En del av lærerne fra Sarpsborg var også på vedhogst og vi var nok ikke noen «storhoggere» noen av oss. Ryggen verket og armene ble støle, men det var sunt og ga god matlyst og en behagelig tretthet når dagen var endt. Skulle vi levet av arbeidet hadde det nok blitt skralt, men 14 dager går jo fort.

Søndag 1. august deltok jeg på stevne i Rygge. Det var særlig oppmuntrende at det kom inn et så stort offer til de forsømte steder.

Søndag 8. august var det stevne på «Salen», Østre Fredrikstad. Den dagen var det regnvær og det gjorde nok sitt til at det ikke ble flere tilreisende. Det er jo ikke annen måte å komme fram på en med sykkel om søndagene no og da er det ikke behagelig å sykle i regnvær. Stevnet var godt.

Lørdag og søndag 14. og 15. august hadde vi stevne i «Misjonshuset.» Det var stor tilslutning og mye godt fikk vi høre.

Det er en ting som jeg føler som et stort savn og det er at vi ikke så noen som synlig overga seg til Gud. Det kan nok skje mye som aldri vi ser og som skal vise seg siden, men det er herlig å se sjele søke Gud om frelse.

Tirsdag 17. august sto kursen til Askim. Sykkelen holder ut enda. Dekkene er lappet og bulkete, men den dunker og småhopper iver.

Allerede i vår trodde jeg ikke det skulle gått lenger, men den har holdt til idag. Det har blitt å lappe noen ganger, men går gjør den. Da jeg skulle sykle til Magnor i vår ba vennene der til Gud at den måtte holde og faktisk ser jeg det som et under at den har holdt. Det lønner seg å be. No må det vel gå an å be Gud om et par nye dekker også. Vi skal jo få «hva vi så ber om.» 1. Joh. 5, 15.

Det gikk uten uhell til Askim og jeg gikk like på møte i «Eben-Ezer». Stanset i Askim over torsdagsmøtet. Meningen er at jeg skal stanse her i ca. 14 dager, men da «Eben-Ezer» var bortleid til baptistene lørdag og søndag og musikken i «Eben-Ezer» skulle til Skiptvet søndag tok jeg en tur hjem. Det kunne nok vært interessant å vært med til Skiptvet, men jeg hadde så mye å gjøre hjemme og da br. Hans Utne, Ernst Falch m. fl. deltok i Skiptvet, passet jeg anledningen og dro hjem.

Søndag 23. august hadde vi dåp i Misjonshuset.

Det var meningen å reist til Askim igjen torsdag, men så ble det et forferdelig regn- og tordenvær og det var for fælt å sykle.
G. I.

Vekkelsen begynte ved en ung pikes vitnesbyrd.

I Nordingrå i Nord-Sverige er brutt ut en herlig vekkelse. Det menneskelige opphavet til denne vekkelse var en nyfrelst 21 års pike. Hun hadde gjort en reise til Sollefteå for der å treffe sammen med noen ungdommer og bodde hos noen slektninger som tilhørte misjonsmenigheten. Nettopp de dager ble feiret et jubileum i menigheten, og piken på besøk ble med slektningene til et kveldsmøte. Da de kom hjem fra møtet, ble der samtale om nødvendigheten av å ha en frelst sjel. Samtalen førte til at piken åpnet sitt hjerte for Kristus og tok imot ham som sin frelser. Da hun etterpå kom hjem til Nordingrå, ringte hun opp en av de troende og begynte litt nølende å hilse fra et par kjente pastorer. Så gikk hun bent på saken og fortalte at hun var blitt en kristen. Dette vakte stor oppmerksomhet i bygden og mange strømmet til misjonshuset for å høre hene vitne på møtene. Ved det første møtet tal-

te menighetens pastor, Henry Nordin om nye mennesker, og ungdommene vitnet. Dette møte ble avsluttet med et brennende bønnemøte, og to unge menn overga sine liv til Gud. Den ene av dem var den kjente terreng- og langdistaseløper Otto Nerdlander. Over de følgende møter hvilte en mektig ånd og i hvert møte var det mennesker som søkte og fant frelse. Siden har møtene fortsatt med sang og vitnesbyrd og lange ettermøter, hvor mennesker har overgitt seg til Gud. Ved et møte som ble holdt på et kinolokale vitnet bl. a. Otto Nerdlander og sa: «Jeg har sprunget målsnoren mange ganger og hentet hjem mange seirer, men min største seier vant jeg på kne for Gud.»

(Misjonsbladet).

TROEN

Be for oss Herre, i vår nød
at troen må stå fast
i kors og trengsel, liv og død,
i pinsel og plage,
ja, om all verden brast.

All verdens skikkelse forgår
og skiftes om i hast.
Hva vet vi om vår fremtids kår!
Men oss kan intet skade,
når troens grunn står fast.

Du, Herre, er selve troens grunn,
du er dens rot og mål.
Du herder den i trengslens stund.
Og når vi selv er svake
gjør du den sterk som stå.

A, hvilket under er vår tro.
Den talte alltid sant.
Og sviktet alt — dens kraft besto.
Den er Guds egen seier
som verden overvant.

Gå ut, Guds ånd, med troens bud
til denne jammers jord.
Skap tro av lengsel, store Gud,
og si til dem som tviler
at frelst blir den som tror.

Salme av Ronald Fangen.

Fra Finnmark.

(Forts. fra side 1).

boten, Søroy (ca. 37 mil med «lokal-erstatning»).

På Hammerfest ga Gud oss et riktig godt misjonsmøte med byens troende. Herren har frelst sjeler der den seinere tid. Må Han få sende vekkelse over Hammerfest og gjøre denne verdens nordligeste by til et åndelig sentrum. Men hvem skal Han få bruke på disse trakter?

Her i Breivikbotn er folket meget draget av Gud. Hvor stort å se denne prektige ungdomsflokk komme til møtene og lytte til ordet, selv midt i slåtten. Vennene har det godt. Om noen dager begynner stevnet, og vi gleder oss til det.

«Markene er hvite til høst» i Finnmark. Men hvor er arbeiderne? Hjertene er åpne for evangeliet. Mange flere kunne vinnes. Takk for forbønn! Troende venn. Har Herren kalt deg til Nord-Norge? Kom mens det er dag! Og kom i Jesu navn.

Lita Killie.

Lidelsen.

«At jeg kan få kjenne ham og kraften av hans oppstandelse og samfunnet med hans lidelser.»
Fil. 3, 10.

Forsoningen som brakte smerte og lidelse ble fullbrakt ved Jesu død på korset, så hva synden gjelder er det ikke nødvendig at noen lider mere for den. Men det er en annen lidelse den store apostel sikter til her: Det er lidelsen i Kristi legeme, eller som han uttrykker det i brev til Kol. 1, 24: «No gleder jeg meg over mine lidelser for eder og utfyller i mitt kjød det som enno fattes i Kristi trengsler, for hans legeme, som er menigheten.»

Jesus sa til sine disipler: «I verden skal dere ha trengsel.» Denne form for trengsler ser vi jo ikke har noe å gjøre med lidelsen for synden. Men det var fallets natt som gjorde det så svart på jorden at det ble grobunn for slike ting som volder smerte i Kristi kropp som er menigheten eller hans legeme på jorden.

Så vet vi altså at det følger lidelser i hans samfunn her nede. Det er nok mangan en nyfrelst som likesom

studser ved dette. Ja, hvem har forresten ikke gjort det? Da minnes vi mesterens ord: «Mitt rike er ikke av denne verden.»

Denne lidelsens stasjon har sin plattform midt i menigheten. For å forstå dette er det nødvendig å ha kjennskap til lidelsens årsak. Av disse har vi to slags. 1) Lidelse p. g. a. Kristi trengsler. 2) Selvforskyldt lidelse. Den første er en heliggjørelsens lidelse og den stiger proporsjonelt med kjennskapet til ham vår store Frelser, Herre og Mester. Rett forstått blir ikke dette en lidelse til bedrøvelse, men en saliggjørende faktor i det oppbyggende åndsliv som virker en fylde. — Ja til overmål av herlighet!

Selvforskyldt lidelse. Bare navnet lyder så usselt, som jo forresten alt som har med jeget's vesen å gjøre. Ikke desto mindre er det fullt opp av plattformbyggere som herfra sender sine hylekor og gråter sine modige tårer over den urett de selv er opphavet til. Disse plattformbyggere burde skiltes med: Hva et menneske sår, det får det også høste. Helt naturlig ville det bety meget for å orientere de reisende og særlig da den som for første gang tar til med reisen til det nye Jerusalem.

Dersom vi lider for Kristi navns skyld da er vi salige. All annen lidelse er høy og strå som ilden skal fortære. Så gjelder det også her å bygge med de rette materialer. Da legges den plattform fra hvis spor vi føres fra herlighet til herlighet — selv gjennom lidelsens tåredal — inntil vi for evig går frelst iland.

Kristian

i «Norsk Jernbanemisjon»

Uforanderlig.

En mann hadde anbrakt en værhane på huset sitt og latt male på den: Gud er kjærlighet. Dette syntes en av hans venner var et forunderlig sted å anbringe et slikt sannhetsord på, og kunne ikke tilbakeholde en bemerkning i den anledning. «Jeg vil gjerne,» lød svaret, «at enhver som leser det skal forstå at Gud er kjærlighet, fra hvilken kaffen vinden blåser.»

Er ikke det en herlig sannhet? Hva der møter oss, så er det dog alltid like sant: Guds kjærlighet er uforanderlig.